

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125200955
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125200955.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej, PhD. v spore žalobkyne: J., právne zastúpenej: JUDr. Mgr. Radim Komka, LL.M., advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41343859, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17Csp/13/2025-125 zo dňa 12.8.2025, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku III. a súvisiacom výroku X. o trovách konania.

Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) dňa 10.02.2025 domáhala, aby súd určil za neprijateľné deväť ňou špecifikovaných zmluvných podmienok v rámci spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí flexipôžičky reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorú so žalovaným uzavrela dňa 05.06.2007. Podľa žalobkyne šlo medzi ňou a žalovaným o spotrebiteľskú zmluvu formulárového charakteru s vopred pripravenou predtlačou. Zmluvná voľnosť žalobkyne tak bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru a všetky ostatné zmluvné podmienky a dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavovali diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah.

2. Súd prvej inštancie rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom takto:

„I. Súd u r č u j e , že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, z 05.06.2007, a to v Článku I., Základné podmienky, v Časti Poplatky platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy, v znení:

„Poplatok za poskytnutie úveru: 1000,- Sk

Poplatok za I. upomienku: 200,- Sk

Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 1000,- Sk

Poplatok za vedenie úverového účtu: 40,- Sk / mesačne.“, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, z 05.06.2007, a to v čl. II. bod 2. v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, z 05.06.2007 , a to v čl. II. bod 4. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je / nie sú osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, z 05.06.2007, a to v čl. II. bod 5. v znení: „Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk v zmysle zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Dlžník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešenie sporov stálym rozhodcovským súdom.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, z 05.06.2007, a to v čl. II. bod 6. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí s v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, z 05.06.2007 , a to v čl. II. bod 8. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník súhlasí, aby banka v zmysle zákona o ochrane osobných údajov poskytla jeho osobné údaje a informácie, ktoré tvoria alebo sú chránené bankovým tajomstvom (ďalej len „údaje a informácie“) svojej ovládajúcej osobe, spoločnosti Banca Intesa, Miláno, Taliansko, dcérskym spoločnostiam VÚB, a.s. a spoločnostiam patriacim do skupiny s úzkymi väzbami v zmysle zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov vrátane spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb pre dlžníka a ponuky služieb a produktov spoločnosti patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k banke, a to v rozsahu údajov uvedených v tejto zmluve na dobu 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu vzniknutého z tejto zmluvy medzi dlžníkom a bankou, pričom dlžník je oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu, a to písomným oznámením doručeným na pobočku VÚB, a.s., v ktorej má otvorený svoj bežný účet. Podpisom tejto zmluvy dlžník potvrdzuje dobrovoľnosť tohto súhlasu.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, platných a účinných od 17.10.2005 k Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, z 05.06.2007, a to v čl. IV. Splácanie úveru, bod 8. v znení: „Veriteľ je oprávnený akúkoľvek platbu dlžníka na plnenie peňažného záväzku z úverovej zmluvy započítať najprv na dlžné splatné príslušenstvo záväzku od najstaršej pohľadávky a až potom na dlžnú splatnú istinu od najstaršej pohľadávky, a to aj vtedy, ak dlžník pri platení určí inak.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, platných a účinných od 17.10.2005 k Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, z 05.06.2007, a to v čl. IV. Splácanie úveru, bod 9. v znení: „Veriteľ je oprávnený odo dňa splatnosti ktorejkoľvek čiastky, ktorú mu dlhuje dlžník podľa zmluvy o úvere, uspokojiť svoju pohľadávku aj z prostriedkov na ktoromkoľvek účte dlžníka vedenom vo VÚB, a.s., a to inkasným spôsobom, t.j. tak, že bez ďalšieho osobitného príkazu dlžníka zaťaží tento účet dlžníka vo výške splatnej sumy, s čím dlžník súhlasí. V prípade vzniku nákladov banky spojených s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky voči dlžníkovi, je banka oprávnená započítať tieto náklady do celkovej výšky vymáhanej pohľadávky na ťarchu dlžníka. Dlžník sa zaväzuje zabezpečiť

na týchto svojich účtoch dostatok peňažných prostriedkov na vykonanie platby podľa predchádzajúcich viet.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, platných a účinných od 17.10.2005 k Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, z 05.06.2007, a to v čl. IX. Záverečné ustanovenia, bod 4. v časti, v znení: „ Zmluvné vzťahy medzi dlžníkom a bankou, ktoré nie sú výslovne upravené v texte úverovej zmluvy, prípadne v týchto obchodných podmienkach, sa riadia Obchodným zákonníkom a zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie po skutkovej stránke ustálil, že žalobkyňa ako dlžníka uzavrela dňa 05.06.2007 so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 eur), ktoré sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 60 splátkach po 1.135,10 Sk (37,68 eur). K splateniu predmetného úveru zo strany žalobkyne došlo viac ako 10 rokov pred podaním žaloby. Obsahom predmetnej zmluvy boli aj ustanovenia, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky, pričom obsah týchto ustanovení nemala možnosť v rámci formulárovej zmluvy ovplyvniť.

4. Podľa záverov súdu prvej inštancie sa ďalšie žalobkyňou namietané ustanovenia predstavujúce neprijateľné zmluvné podmienky nachádzali aj vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, platných a účinných od 17.10.2005, na ktoré odkazovala Zmluva o poskytnutí flexipôžičky reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX z 05.06.2007.

5. Zistený skutkový stav súd právne posúdil aplikáciou ustanovení § 39, § 41, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 až 4, § 53a, § 54 ods. 1 a 2, § 489, § 491, § 497, § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo iba „OZ“), § 53 ods. 1 zák. č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 3 ods. 3, 5, § 5a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), § 298 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 35 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“).

6. Konštatoval, že medzi stranami sporu nebolo sporné a vyplynulo to aj z vykonaného dokazovania, že predmetná zmluva o poskytnutí pôžičky (spotrebiteľského úveru) je spotrebiteľského charakteru. Prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok súd vyvodil z § 137 písm. c), prípadne písm. d) CSP v spojení s § 298 CSP, ako aj z ustanovení § 53 a § 53a Občianskeho zákonníka. v záujme zabezpečenia zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Podporne poukázal aj na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý výslovne umožňuje podať žalobu o určenie neplatnosti zmluvy. Podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2024, ktorý v ust. § 3 ods. 3 a 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva, pričom má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami [porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/27/2018, ktoré práve odvodzuje prípustnosť od § 137 písm. c) CSP, hoci podľa názoru súdu je príliš bližšie prípadne § 137 písm. d) CSP, ktoré pojednáva o určení právnej skutočnosti], ale i ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ, ktoré umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa neplatnosti zmluvy, a teda prípadne i časti zmluvy - konkrétne neprijateľných zmluvných dojednaní.

7. Na podporu svojich argumentov poukázal súd prvej inštancie aj narozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, ktoré citoval, a z

ktorého vyplynulo, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Súd prvej inštancie nedospel k záveru, že by žaloba bola zo strany žalobkyne podaná šikanózne, nakoľko zo žaloby, nevyplýva, že by nesledovala ako svoj primárny cieľ zodpovedanie otázky, či dotknuté zmluvné podmienky boli neprijateľné a ciele podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z., pričom tiež poukázal na judikatúru potvrdzujúcu nepremlčateľnosť určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a záujem štátu na zvýšenej ochrane spotrebiteľa (rozsudok SD EÚ C-776/19 až C-782/19).

8. Prvoinštančný súd sa vysporiadal aj s otázkou, či v prípade namietaných zmluvných podmienok nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia alebo ceny plnenia (ak tieto sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne) a či boli dotknuté podmienky individuálne dojednané. Dospel k záveru, že napadnuté ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa netýkajú hlavného predmetu plnenia, ani ceny plnenia. Niektoré z nich sa síce týkajú určitých plnení zo strany spotrebiteľa, avšak iba poplatkov ako vedľajších plnení, konkrétne za poskytnutie úveru, upomienky a vedenie úverového účtu, pričom súd nehodnotil ich prijateľnosť, či neprijateľnosť z pohľadu primeranosti ceny za poskytnuté protiplnenie.

9. V súvislosti s námietkou žalovaného, že nie je možný prieskum poplatkov, nakoľko sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, súd poukázal na body 59-63 odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora C-714/22 a uzavrel, že tak poplatky za upomienku, ako aj poplatok za poskytnutie úveru a vedenie úverového účtu podliehajú súdnemu prieskumu neprijateľnosti, pretože sa nejedná o základné plnenia vyplývajúce zo zmluvy. V rovnakej súvislosti citoval aj rozsudok SD EÚ C-565/21 z 16.03.2023.

10. Keďže žalovaný nepredložil žiadne dôkazy o opaku, súd vychádzal z domnienky, že namietané zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ). Zmluva a zmluvné podmienky v nej predstavujú štandardnú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, uzatváranú s mnohými spotrebiteľmi. Rovnako tak ustanovenia zakotvené vo všeobecných obchodných podmienkach predstavujú dojednania, ktorými sa spravuje určitý typ zmlúv, ktoré žalovaný uzatváral s mnohými spotrebiteľmi. Preto v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

11. Vo vzťahu k namietaným zmluvným dojednaniám o poplatkoch za poskytnutie úveru, upomienky a vedenie účtu súd posudzujúc ich obsah a zmysel dospel k záveru, že predmetné dojednania predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky vyvolávajúce v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Za neprijateľnú je totiž nevyhnutné tiež považovať zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatok za poskytnutie úveru, za upomienky a za vedenie úverového účtu nie sú poplatkami za služby realizované v záujme spotrebiteľa. Nemajú rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľom, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa, je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný poukazoval na tú skutočnosť, že sa jedná o štandardné poplatky v rámci bankovej praxe, avšak skutočnosť, že i iné banky/poskytovatelia úverov vyžadujú od spotrebiteľov úhradu poplatku za poskytnutie úveru, upomienky, či vedenie účtu však samo o sebe nemôže vyvodzovať prijateľnosť takýchto poplatkov. Poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky dodávateľa za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky. Predpokladá teda presné výdavky. Ani pokiaľ ide o škodu, ktorú by veriteľovi bolo dôvodné priznať pre porušenie povinnosti zo zmluvy, nemožno veriteľovi priznať viac ako skutočnú ujmu, či ušlý zisk. Paušálna výška poplatku za upomienku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. V danom prípade majú poplatky za upomienky sankčný charakter, čo nepochybne vyplýva z ich rozdielnej sumy, keď prvá upomienka je vo výške 200,- Sk (6,64 eur), ale ďalšie vo výške 1.000,- Sk (33,19 eur).

12. Zmluvná podmienka uvedená v druhom výroku napadnutého rozsudku, týkajúca sa potvrdenia o tom, že spotrebiteľ bol oboznámený s obchodnými podmienkami konštatoval, že táto v totožnom znení už

bola vyhlásená súdom za neprijateľnú napríklad rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 19Csp/26/2023-243 zo dňa 16.11.2023 a ďalšími rozhodnutiami. Žalovaný týmto ustanovením mienil preniesť na spotrebiteľa dôkazné bremeno, keď v rámci podpisu štandardizovanej spotrebiteľskej zmluvy získava i vyjadrenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú zvyčajne skutočne rozsiahleho charakteru.

13. Zmluvnú podmienku týkajúcu osobitného vzťahu klienta k banke (III. bod výroku) súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko je v predmetnom zmluvnom ustanovení citeľná značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a to nielen tým, že spotrebiteľ je vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej zmluvnej podmienke spočívajúcej v používaní komplikovaných a sofistikovaných termínov, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa, ale predovšetkým z dôvodu, že nepravdivosť vyhlásenia má za následok okamžitú splatnosť úveru, čo jednoznačne nepredstavuje pretavenie zákonného ustanovenia § 35 ods. 1 zákona o bankách. V prvom rade existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ z dôvodu svojej nevedomosti netuší, čo má chápať pod termínom osobitný vzťah k banke (rozsudok Mostaza Claro, C 168/05, EU:C:2006:675, bod 28, rozsudok Rampion a Godard, C 429/05, EU:C:2007:575, bod 65). V danom prípade nejde iba o premietnutie zákonnej normy ustanovenia § 35 zákona o bankách do zmluvy o úvere. Uvedené zmluvné dojednanie umožňuje banke v prípade zistenia existencie osobitného vzťahu klienta k bankovému subjektu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť tohto úveru bez toho, aby vyslovene šlo o obchod, ktorý by vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko nevykonal s ostatnými klientmi. V tomto smere súd poukázal na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/74/2022 z 24.10.2022, s ktorého dôvodmi sa v plnom rozsahu stotožnil a ktoré citoval.

14. K rozhodcovskej doložka uvedenej vo IV. výroku rozsudku súd uviedol, že je typickou neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorej obdobné i totožné znenia boli už opakovane súdmi vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Predmetné dojednanie vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa, ktorý sa vopred vzdáva svojich práv vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie, pričom opätovne nejde o dojednanie, ktoré by bolo transparentne individuálne dojednané, ako určitá zmluvná podmienka, ktorá nie je pre tento zmluvný vzťah nevyhnutná, ale je nad rámec bežných zmluvných dojednaní upravujúcich daný zmluvný vzťah. Zo zmluvy nevyplýva, že by si predmetnú zmluvnú podmienku vyžiadal spotrebiteľ. Táto bola automaticky zahrnutá do predformulovaných zmluvných podmienok. Poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 438/2018 z 11.06.2019.

15. Zmluvná podmienka (bod V. výroku), v ktorej spotrebiteľ vyjadruje súhlas so zrážkami zo mzdy podľa názoru súdu taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Za významnú súd považoval predovšetkým skutočnosť, že predmetné dojednanie je zahrnuté v rámci formulárovej zmluvy medzi bežné zmluvné podmienky, čím žalovaný vnútil spotrebiteľovi určité správanie a konanie zvyhodňujúce dodávateľa v neprospech spotrebiteľa, a to bez osobitného zdôraznenia následkov takéhoto dojednania. Práve vzhľadom na tieto nepoctivé praktiky zákonodarca zakotvil v § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 neprípustnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Súd v mnohých prípadoch, či už v rámci neodkladných opatrení alebo aj vo veci samej, rozhodli o povinnosti veriteľa zdržať sa použitia obdobných zmluvných podmienok z dôvodu jej neprijateľnosti, a tým neplatnosti.

16. K zmluvnému dojednaniu, ktorým spotrebiteľ vyjadruje súhlas s poskytnutím osobných údajov nielen veriteľovi, ale aj ovládajúcej osobe, ako aj ďalším osobám, pričom platnosť súhlasu je určená na 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu s možnosťou spotrebiteľa odvolať súhlas najskôr po jednom roku od zániku záväzkového vzťahu, a to písomným oznámením na pobočku žalovaného, v ktorej má otvorený bežný účet, súd taktiež vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Obdobné zmluvné dojednanie už bolo judikované ako neprijateľné - napr. rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 19Csp/26/2023 zo dňa 16.11.2023. Súd aj v tomto prípade vyhodnotil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú, spôsobujúcu hrubý nepomer v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, predovšetkým z dôvodu, že považoval za neprímerane a neodôvodnene dlhú dobu, na ktorú spotrebiteľ má uvedený súhlas udeliť - 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu vzniknutého

zo zmluvy, pričom aj pre prípad zániku zmluvného vzťahu by musel dlžník za účelom odňatia súhlasu urobiť písomné odvolanie súhlasu najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu, a to ani nie priamo žalovanému, ale doručením na pobočku žalovaného, v ktorej má otvorený svoj bežný účet (čo inak ani v čase podania odvolania súhlasu nemusí byť splniteľná podmienka). Predmetný súhlas ide so spracúvaním údajov výrazne nad rámec rozsahu nevyhnutného pre poskytnutie úveru. Pre účely vyhlásenia určitej podmienky za neprijateľnú v spotrebiteľskej zmluve je prítom irelevantné, či predmetná zmluvná podmienka mala reálny nepriaznivý následok pre spotrebiteľa, keďže táto okolnosť nepredstavuje v zmysle zákona (§ 53 Občianskeho zákonníka) kvalifikačný moment pre posúdenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

17. K zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku VII. rozsudku - oprávnenie započítavať platby najprv na plnenie príslušenstva záväzku a až následne na istinu - súd prvej inštancie uviedol, že započítavanie platieb prijatých od spotrebiteľa bez zohľadnenia vôle spotrebiteľa, čo danými platbami chcel uhrádzať, je nepripustné. Súd poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Prešov č. k. 8Csp/1/2023-91 zo dňa 27.04.2023, č. k. 9Csp/102/2020-158 z 23.06.2022, ale aj rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/3/2020 zo dňa 09.09.2020, či sp. zn. 7Csp/21/2025 zo dňa 16.06.2025, ktorými bola dotknutá zmluvná podmienka už vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

18. V prípade zmluvnej podmienky vyjadrenej vo všeobecných obchodných podmienkach, v ktorej spotrebiteľ vyjadruje súhlas s inkasom a započítavaním platieb z jeho akýchkoľvek účtov v banke, súd dospel k záveru o neprijateľnosti zmluvného dojednania z dôvodu, že nekalým spôsobom v rámci všeobecných obchodných podmienok dodávateľ získava súhlas s inkasným spôsobom úhrady dlhu z ktoréhokoľvek účtu spotrebiteľa, ktorý by u veriteľa viedol. Tento súhlas je prakticky vnútený každému spotrebiteľovi bez možnosti jeho ovplyvnenia, keďže sa nachádza vo všeobecných obchodných podmienkach. O individuálnosti dojednania nemožno absolútne hovoriť.

19. Napokon poslednú zmluvnú podmienku, týkajúcu sa voľby Obchodného zákonníka, súd taktiež vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v rámci spotrebiteľskej zmluvy. Podľa názoru súdu predstavuje totiž odklon od vyššie citovaného ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne upravuje, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Občiansky zákonník v niektorých oblastiach priznáva spotrebiteľom väčšiu ochranu než ustanovenia Obchodného zákonníka. Takýmto znením zmluvnej podmienky, aká bola predmetom prieskumu sa preto veriteľ vo formulárovej zmluve o spotrebiteľskom úvere odklonil od kogentnej úpravy uvedenej v Občianskom zákonníku a v prípade realizácie tohto ustanovenia tým uprel spotrebiteľovi jeho práva a zhoršil tým jeho postavenie a spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto súd určil, že i táto zmluvná podmienka v úverových podmienkach je neprijateľná.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

21. Proti výroku III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

22. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že sporná zmluvná podmienka predstavuje zákonnú povinnosť banky podľa § 35 ods. 1 a § 35 ods. 4 zákona o bankách, nakoľko povinné zosplatenie úveru pri osobe s osobitným vzťahom k banke stanovuje priamo zákon o bankách. Odôvodnenie rozhodnutia súdu v tejto časti považoval žalovaný za neprimerane strohé a nedávajúce odpoveď na otázku, z akého dôvodu je dané zmluvné ustanovenie neprijateľné. Podľa žalovaného súd prebral argumentáciu žalobcu a žiadnym spôsobom nereagoval na argumentáciu žalovaného. Odôvodnenie súdu v tejto časti je nepreskúmateľné a nespĺňa náležitosti na odôvodnenie rozsudku podľa ust. § 220 ods. 2 CSP.

23. Súd sa mal podrobnejšie zaoberať konkrétnou zmluvnou podmienkou a neuspokojiť sa len s poukazom na rozhodnutia súdov v iných prípadoch s tými istými podmienkami a vo vzťahu k iným dodávateľom. Súd sa nevysporiadal s tým, že bez potvrdenia zo strany klienta banka nemá ako overiť, či klient nemá osobný vzťah k banke, keďže nevedie žiadne evidencie o osobách zastávajúcich vedúce

pozície v iných bankách. Povinnosť predchádzať konfliktu záujmov vyplýva z hrozby obrovských škôd, ktoré by klientom banky mohli vzniknúť, ak by túto povinnosť zanedbala. Záver súdu, že odkaz na § 35 ods. 4 zákona o bankách nepostačuje je absurdný, keďže už zo znenia zmluvnej podmienky vyplýva, čo je obsahom tohto ustanovenia.

24. Žalovaný tiež poukázal na rozsudok SD EÚ C-92/11, RWE Vertrieb, zo dňa 21.3.2013, v zmysle ktorého ustanoveniam smernice 93/13 nepodliehajú zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany dohodli. (obdobne rozsudok C-34/13, Kušaniová v. SMART CAPITAL, a.s. zo dňa 10.9.2014)

25. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd predstavuje najmä právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, zákaz prekvapivých rozhodnutí ako aj zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, ako aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia.

26. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne v časti vo vzťahu k bodu výroku III., resp. navrhol, aby ho odvolací súd v napadnutom rozsahu v zmysle ustanovenia § 389 CSP ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. K odvolaniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca, ktorý uviedol, že napadnuté zmluvné dojednanie je formulované rozsiahlo a vzťahuje sa na situáciu, ktorá sa vôbec netýka povinnosti splácať úver riadne a včas. Napadnuté ustanovenie je neurčité, pretože spotrebiteľ ako práva neznalý subjekt bez reálneho oboznámenia a poučenia zo strany dodávateľa nedokázal posúdiť a vyhodnotiť svoj prípadný osobitný vzťah k banke, ako ani rozsah a výpočet subjektov, ktoré nimi sú, pričom hoci aj nedbanlivé prehlásenie je späté so sankciou okamžitého zosplatnenia úveru. Súdny dvor EÚ vo veci C-66/19 rozhodol, že ak smernica v oblasti ochrany spotrebiteľa stanovuje povinnosť predajcu alebo dodávateľa oboznámiť spotrebiteľa s obsahom ponúknutého zmluvného záväzku, ktorého určité informácie sú určené záväznými právnymi predpismi členského štátu, je nevyhnutné, aby tento predajca alebo dodávateľ oboznámil uvedeného spotrebiteľa s obsahom predmetných ustanovení (viď rozsudok z 26. apríla 2012, Invitel, C-472/10, EU:C:2012:242, bod 29). Podľa citovanej zmluvnej podmienky by spotrebiteľ mal „z hlavy“ ovládať zákon o bankách v časti upravujúcej osobitný vzťah k banke. Podstatné a rozhodujúce pri danej zmluvnej podmienke je, že je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. V danej súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského sudu v Prešove, napr. 25CoCsp/3/2025 zo dňa 17.07.2025, sp. zn. 7CoCsp/6/2025 zo dňa 10.06.2025, sp. zn. 11CoCsp/27/2024 z 26.3.2025, sp. zn. 6CoCsp/16/2024 z 19.9.2024, sp. zn. 13CoCsp/17/2023 zo dňa 4.4.2024. Poukázal tiež na závery Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 24.01.2017. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

28. Ďalšie vyjadrenia už neboli v odvolacom konaní podané.

29. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

30. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte nesprávnych skutkových zistení, nesprávneho právneho posúdenia veci a inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd skúmal, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS/78/05).

31. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd uvádza, že preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore nezaťažil svoje konanie vytykanou vadou; z odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k odvolaním napadnutej zmluvnej podmienke sú zrejmé skutkové a právne závery súdu prvej inštancie uvedené v bode 50. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tomto smere dostatočne odôvodnené a preskúmateľné, preto odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP nebol uplatnený dôvodne. Je pravdou, že súd prvej inštancie sa po vecnej stránke dominantne vysporiadal z dôvodmi pre konštatovanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky poukázáním na závery uvedené v inom, skoršom rozsudku rovnakého súdu pod sp. zn. 29Csp/74/2022 z 24.10.2022, ktoré aj citoval, avšak s ohľadom na početnosť súdnych rozhodnutí zaoberajúcich sa totožnou zmluvnou podmienkou aj priamo vo vzťahu k žalovanému je možné v danom prípade považovať tento rozsah a spôsob odôvodnenia za akceptovateľný. Skutočnosť, že sa žalobca s odôvodnením uznesenia nestotožňuje, nezakladá dôvodnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, nie je porušením jeho práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010zo dňa 23.11.2010, kde sa uvádza: „Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS/252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I.ÚS/50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I.ÚS/97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II.ÚS/3/97, II.ÚS/251/03)“.

32. K námietke inej vady ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd poznamenáva, že tento odvolací dôvod dopadá na také pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod zostávajúce odvolacie dôvody. Takéto pochybenia sa stávajú relevantnými až za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Táto odvolacia námietka naplnená nebola, keďže po preskúmaní celého konania pred súdom prvej inštancie nebola odvolacím súdom zistená iná vada v konaní, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ani z obsahu odvolania nevyplývali žiadne konkrétne tvrdenia žalovaného ohľadne iných väd v postupe súdu prvej inštancie.

33. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 CSP písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Z obsahu odvolania žalovaného nevyplývajú žiadne konkrétne skutkové závery súdu, ktoré by žalovaný sponchyboval, ani konkrétne označenie dôkazov, ktoré mal súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotiť a tak dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ani odvolací súd žiadne takéto pochybenia súdu prvej inštancie nezistil, preto konštatuje, že ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

34. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

35. Cieľom spotrebiteľského práva je zvýšená ochrana slabšej strany záväzkového vzťahu, ktorou je nepochybne spotrebiteľ, pričom východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na všetky podmienky, za ktorých dochádza ku vzniku záväzkovo-právneho vzťahu, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa a tiež so zreteľom na to, že dodávateľ má možnosť jednostranne stanoviť zmluvné podmienky, čo aj v reálnom živote uskutočňuje, a to prostredníctvom formulárových zmlúv.

36. Odvolací súd zdôrazňuje, že za neprijateľné zmluvné podmienky je potrebné považovať také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné a hrubo poškodzujúce spotrebiteľa. Od dodávateľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v značne silnejšom postavení ako spotrebiteľ, sa vyžaduje, aby k tvorbe zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách pristupoval v súlade s dobrými mravmi.

37. Čo sa týka odvolania žalovaného vo vzťahu k výroku III., ktorým súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: 002895701050607, z 05.06.2007, v čl. II. bod 4. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je / nie sú osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v potrebnom rozsahu a na základe vykonaného dokazovania dospel aj k správnym právnym záverom. Svoje rozhodnutie zdôvodnil síce primárne citáciou odôvodnenia iného rozhodnutia v obdobnej veci, je však z neho zrejmé, že v zmysle namietanej zmluvnej podmienky je spotrebiteľ vystavený podmienke nepochopiteľnej pre bežného spotrebiteľa s rizikom okamžitej splatnosti akéhokoľvek úveru v prípade zistenia osobitného vzťahu klienta k banke. To jednoznačne nepredstavuje iba premietnutie ustanovenia § 35 ods. 1 zákona o bankách do spotrebiteľskej zmluvy.

38. Súdny členský súd môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C-237/02, *Freiburger Kommunalbauten*, cit.: „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované nato, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu.

39. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdného dvora vo veci C-618/10).

40. Podstata neprijateľnosti odvolaním napadnutej zmluvnej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto podstatné skutočnosti neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke, a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy, neznamená, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (Pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024).

41. Zmluvná podmienka odporuje aj ustanoveniu § 35 ods. 1 zákona o bankách, podľa ktorého banka nemôže s osobami, ktoré majú osobitný vzťah k banke uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Podstata neprijateľnosti namietanej zmluvnej podmienky spočíva v danom prípade v spôsobe formulácie predmetnej zmluvnej podmienky, ktorá nie je dostatočne určitá a zrozumiteľná, pokiaľ ide o rozsah jej následkov. Z jej jazykového znenia nevyplýva jednoznačne, že sankcia okamžitej splatnosti sa viaže výlučne na konkrétny úverový vzťah založený predmetnou zmluvou, v rámci ktorého bolo vyhlásenie spotrebiteľa poskytnuté, a ktorý je možné vnímať ako rizikový. Naopak, formulácia použitá dodávateľom objektívne pripúšťa aj výklad, že dôsledkom nepravdivosti vyhlásenia môže byť zosplatnenie akéhokoľvek úverového záväzku spotrebiteľa voči banke. Takto formulovaná zmluvná podmienka prekračuje rámec zákonného oprávnenia banky a zároveň vystavuje spotrebiteľa právnej neistote ohľadom rozsahu jeho povinností a možných následkov porušenia zmluvy. Uvedená neurčitost' a potenciálne rozšírenie nepriaznivých následkov nad rámec zákona zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

42. Odvolací súd sa zároveň zaoberal námietkou žalovaného, podľa ktorej zmluvná podmienka spĺňa požiadavku určitého a zrozumiteľného vymedzenia povinností spotrebiteľa už tým, že odkazuje na ustanovenie § 35 ods. 4 zákona o bankách. S touto námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. Samotný odkaz na zákonné ustanovenie bez jeho bližšieho obsahového priblíženia nemožno v spotrebiteľských vzťahoch považovať za dostatočný prostriedok na zabezpečenie zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky. Ustanovenie § 35 ods. 4 zákona o bankách obsahuje komplexnú a pre priemerného spotrebiteľa nie zrejmu definíciu okruhu osôb s osobitným vzťahom k banke, zahŕňajúcu viaceré kategórie subjektov, ich funkčné postavenie, ako aj vzťahy prostredníctvom iných osôb. Takto formulovaná právna úprava si vyžaduje odborné právne porozumenie a nemožno od spotrebiteľa spravodlivo očakávať, že jej obsah pozná. Ak zmluvná podmienka ukladá spotrebiteľovi povinnosť deklarovať určitú skutočnosť, pričom s jej nepravdivosťou spája závažný právny následok v podobe okamžitej splatnosti úveru, je nevyhnutné, aby obsah tejto povinnosti bol v zmluve vyjadrený jasne, určito a zrozumiteľne, a to bez potreby vyhladávania a interpretácie právnych predpisov. V posudzovanom prípade zmluvná podmienka takúto požiadavku nespĺňa, keďže spotrebiteľa odkazuje na zákonné ustanovenie bez toho, aby mu poskytla aspoň základné vysvetlenie jeho obsahu a rozsahu. Tým je spotrebiteľ vystavený situácii právnej neistoty, v ktorej nemôže s dostatočnou mierou istoty posúdiť, či jeho vyhlásenie zodpovedá skutočnosti a aké dôsledky z toho pre neho vyplývajú.

43. Je potrebné tiež uviesť, že obdobná zmluvná podmienka už bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/25/2024 zo dňa 02.07.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11CoCsp/27/2024 zo dňa 26.03.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/69/2024 zo dňa 08.01.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/6/2025 zo dňa 10.06.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/184/2024 zo dňa 01.04.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/14/2025 zo dňa 23.09.2025, rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 12Csp/79/2024 zo dňa 17.03.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/20/2025 zo dňa 14.10.2025.

44. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd v pripomína, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo strany sporu na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS/252/2004, I.ÚS/50/2004, II.ÚS/3/1997, II.ÚS/251/2003).

45. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku III., ako aj v súvisiacom výroku X. o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

46. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

47. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).